روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR

یکشنبه | ۸ مرداد ۱۴۰۲ | ۱۲ محرم ۱۴۴۵ | ۳۰ جولای ۲۰۲۳ | سال پانزدهم | شماره ۳۸۲۰ | ۸ صفحه | ۳۰۰۰ تومان

| ۱۱۸۴ سال و ۲۹۸ روز گذشت |

«وطن‌امروز» از نظر کارشناسان درباره مزایا و معایب واردات خودروهای نو و کارکرده گزارش می‌دهد

واردات، گره کور خودرو را باز می‌کند؟

صفحه ۵

والیبال زیر ۱۶ سال ایران قهرمان آسیا شد

درخشش بدون توقف

صفحه ۶

شهادت امام زین‌العابدین سیدالساجدین حضرت علی‌بن‌الحسین علیه‌السلام را تسلیت می‌گوییم

طریق عشق

عراق: ۱۶ میلیون نفر برای مراسم عزاداری شهادت امام حسین(ع) وارد کربلا شدند

مراسم عزاداری «یوم‌الزینب» با حضور گسترده مردم در زنجان برگزار شد

صفحات ۷ و ۸

تیترهای امروز

معاریو: ۵۸ درصد اسرائیلی‌ها نگران جنگ داخلی هستند

سقوط آزاد

■ سازمان اطلاعات ارتش اسرائیل در نامه‌هایی هشدارآمیز به نتانیاهو از کاهش بازدارندگی در مقابل ایران ابراز نگرانی کرد

صفحه ۷

دادگاه کیفری یک تهران: اعضای گروهک منافقین برای دفاع از خود وکیل معرفی کنند

تشکیل پرونده برای ۱۰۴ منافق

صفحه ۲

روسیه: سیستم پرداخت بریکس جایگزین سوئیفت می‌شود

بریکس در مسیر دلارزدایی

صفحه ۳

بانک مرکزی خطاب به صرافی‌ها: خروج سرمایه و دریافت مبالغ مازاد منجر به ابطال مجوز می‌شود

هشدار میرداماد به فردوسی

صفحه ۳

حضور شناورهای ایرانی در روسیه برای شرکت در مراسم روز تشکیل نیروی دریایی این کشور

رژه در سن‌پترزبورگ

صفحه ۲

یادداشت

این مردم مؤمن و دیندار

حجت‌الاسلام‌والمسلمین سیدحسین مؤمنی: همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد دشمنان دین و انقلاب اسلامی با نزدیکی ایام محرم و عزاداری سید و سالار شهیدان بشدت به هراس و وحشت افتادند و تمام تلاش خود را کردند که این ایام را در بین مردم منزوی کنند. به انحای مختلف تلاش کردند این مراسم یا برگزار نشود یا اگر هم برگزار می‌شود آن شکوه و عظمتی را که مشاهده کردیم، نداشته باشد.

دشمنان در این ایام نسبت به جریان عاشورا، در این کشور حرکت‌هایی را انجام داده و نقشه‌های شومی را کشیدند که به فضل الهی و به نگاه حضرت اباعبدالله‌الحسین علیه‌السلام، دسیسه‌شان نقش بر آب شد.

نکته‌ای که هنگام مشاهده حضور میلیونی مردم در چنین مناسبت‌هایی باید در نظر گرفت، آن است که بر خلاف تبلیغات سنگین دشمن مبنی بر کاهش دینداری در بین مردم، اتفاقا مردم بسیار متدین و مومن هستند. بدون شک و تردید مردم ایران اسلامی مردم معتقد و باورمندی هستند و با وجود تمام هجمه‌های دشمن دست از اعتقادات مذهبی خود برنمی‌دارند. در همین حضور میلیونی مردم در مراسم عزاداری امام حسین علیه‌السلام که در مساجد و هیئات و تکایای شهرهای گوناگون کشور، شاهد ابراز احساسات و عواطف زیاد مردم به ساحت مقدس حضرت سیدالشهدا علیه‌السلام و اصحاب و اهل بیت مکرم ایشان بودیم، حتی انسان‌هایی که شاید خیلی ظاهر دینی نداشته باشند، در این تجمع بودند و به امام حسین علیه‌السلام ابراز علاقه می‌کردند. خانم‌هایی در این تجمع مقدس حضور داشتند که شاید حجاب شرعی را خیلی رعایت نمی‌کردند اما دل در گرو اعتقادات دینی و ائمه اطهار دارند. اینها همه از رشد دینداری در بین مردم ما حکایت می‌کند.

این مسیری که مردم متدین ما در طریق محبت حضرت سیدالشهدا علیه‌السلام در پیش گرفته‌اند، بهترین مسیر تقرب به بارگاه حضرت احدیت است. امام حسین بهترین راه سلوک الی‌الله است. راه امام حسین علیه‌السلام هم وسیع و پهناور است و هم سریع به مقصود می‌رسد. در روایت آمده اگر کسی شقی وارد حرم امام حسین علیه‌السلام شود، سعادتمند از حرم خارج خواهد شد.

در شبکه‌های اجتماعی
@vatanemrooz

اسرائیل در آستانه جنگ داخلی

دیدگاه

مهدی بختیاری: عملکرد دولت نتانیاهو جامعه صهیونیستی را در آستانه یک جنگ داخلی بی‌سابقه قرار داده که بسیاری از مقامات سابق و فعلی این رژیم درباره آن هشدار دادند و برخی نیز – نظیر ایهود باراک، نخست‌وزیر اسبق - گفته‌اند اسرائیل می‌رود تا به نفرین ۸۰ سالگی دچار شود.

نفرین ۸۰ سالگی به یک ماجرای تاریخی در قوم یهود بازمی‌گردد که طی آن، بیش از ۳ هزار سال قبل، زوال و نابودی ۲ حکومت آنها (حکومت داوود و حکومت خشمونی‌ها) در هشتمین دهه خودشان آغاز شد.

حالا که دولت صهیونیستی در هشتمین دهه عمر خود قرار دارد (۷۵ سالگی)، برخی مقامات و تحلیلگران این رژیم از جمله باراک این هشدار را داده‌اند که «اسرائیل را «شورش» و «تفرقه داخلی» تهدید به نابودی می‌کند».

طی ماه‌های اخیر – همان طور که قابل پیش‌بینی بود - روی کار آمدن نتانیاهو و حزب لیکود (البته با همراهی احزاب تندرو راست‌گرا)، نه تنها اسرائیل را از بن‌بست چند سال گذشته نجات نداد، بلکه خود تبدیل به چالشی بزرگ شد و شخص بنیامین نتانیاهو یکی از عوامل اصلی این بحران است.

نتانیاهوی ۷۴ ساله به عنوان رهبر حزب لیکود، در حالی برای سومین بار به عنوان نخست‌وزیر انتخاب شد که برای رسیدن به این هدف و در حالی که بسیاری از دیگر احزاب، همکاری با لیکود را تحریم کرده بودند، ناچار به تشکیل ائتلاف با ۲ جناح راست افراطی و مذهبی شد که «اتحاد صهیونیسم مذهبی» به رهبری بزالل اسموتریچ (وزیر دارایی)، «قدرت یهود» به رهبری ایتمار بن گویر (وزیر امنیت قومی) و شاص به رهبری آریه درعی (که صلاحیتش توسط دادستان عالی اسرائیل برای وزارت امور داخلی رد شد) از جمله آنها هستند.

تحقق پیش‌بینی‌ها نیازمند زمان زیادی نبود. کابینه جدید که برخی رسانه‌های اسرائیلی آن را متشکل از مجموعه باندهای تبهکاری می‌دانند که توانمندی حکومت کردن ندارند، بلافاصله دست به کار شد و نخستین هدف‌گیری نیز دیوان عالی به عنوان دستگاه قضایی رژیم صهیونیستی بود.

دولت پس از استقرار، لایحه‌ای با ۱۲ بند را جهت تضعیف دیوان عالی - که در اسرائیل جایگاه و اختیارات زیادی دارد - به کنست (پارلمان) فرستاد که طبیعتا به دلیل سیستم حزبی در اسرائیل، اکثریت آن در اختیار دولت مستقر است.

دولت در این لوایح به دنبال خلع ید دیوان عالی در حوزه تصویب قوانین است.

در ساختار سیاسی اسرائیل، قوانین پس از تصویب در کنست (چه در صحن علنی و چه در کمیته‌های مربوط) برای اجرایی شدن نیازمند تایید دیوان عالی است و این دیوان مصوبات را براساس شاخص‌هایی نظیر «معقولیت»، «حفظ منافع اسرائیل» و «تطابق با قوانین پایه»، تایید یا رد می‌کند.

حالا کابینه نتانیاهو می‌خواهد این اختیارات را از دیوان عالی بگیرد و به دولت و کنست واگذار کند و نقش دیوان عالی تنها به «توصیه» درباره قوانین جدید تقلیل یابد.

تلاش دولت برای تصویب این لوایح - که یکی از خطوط قرمز موتلفان با نتانیاهو نیز هست - از همان ابتدا تبدیل به تنش و بحران در جامعه اسرائیل شد؛ بحرانی که تا امروز ۳۰ هفته بدون وقفه ادامه داشته و رفته رفته به یک اعتصاب سراسری بی‌سابقه نه فقط در کف خیابان‌های تل‌آویو و قدس (اورشلیم)، بلکه در بدنه ارتش این رژیم تبدیل شده است.

تاکنون بیش از ۱۰ هزار نیروی نظامی از جمله خلبانان احتیاط در کمپینی اعلام کرده‌اند همکاری خود با ارتش را به حالت تعلیق درآورده‌اند و این امر وضعیتی بحرانی و بی‌سابقه را در ارتش این رژیم - به عنوان اصلی‌ترین رکن امنیت آن – به وجود آورده و حتی واکنش برخی اعضای کابینه نتانیاهو را نیز به همراه داشته است.

هفته‌های گذشته یوآف گالانت، وزیر جنگ این رژیم از جمله مخالفان طرح اصلاحات قضایی بود و اجرای آن - لااقل در شرایط فعلی - را به صلاح نمی‌دانست.

«شرایط فعلی» یعنی اسرائیل این روزها علاوه بر بحران سیاسی داخلی، با یک تهدید چندوجهی نیز در داخل و خارج از مرزهای سرزمین‌های اشغالی مواجه است.

اوج‌گیری مبارزات گروه‌های فلسطینی و انجام چند عملیات ویژه در کرانه باختری و تهدید حزب‌الله لبنان که این روزها در اوج آمادگی قرار دارد، اسرائیل را در وضعیت بحرانی امنیتی حادی قرار داده است.

با همه این تفاسیر، نخستین و مهم‌ترین بند لایحه اصلاحات قضایی مدنظر دولت - که مخالفان آن را یک کودتا می‌دانند - پس از جنجال فراوان و بدون حضور مخالفان در کنست با رای ۶۴ نماینده پارلمان تصویب شد.

با توجه به این مصوبه، دیوان عالی دیگر نمی‌تواند تصمیمات کابینه / کنست رژیم صهیونیستی را به بهانه «عدم معقولیت»، لغو کند.

این در حالی است که پیش از این، یکی از مبانی حقوقی نظارت دیوان عالی بر مصوبات کنست و مقامات دولتی همین آزمون معقولیت بود که طی آن، ۱۵ قاضی دیوان عالی، مصوبات و تصمیم‌ها و دستورات را از منظر «عقلانی» بودن مورد بررسی قرار می‌دادند و در صورتی که تصمیمات با این شاخص‌ها در تضاد بود، دیوان حق لغو آنها را داشت.

این مصوبه – همان طور که انتظارش می‌رفت - آتش کف خیابان‌ها را شعله‌ورتر کرد و بر میزان خشونت‌ها - که از چند هفته قبل با اردوکشی افراطیون موافق دولت بیشتر نیز شده - افزود.

به این موضوعات، چالش‌های اخیر اقتصادی نظیر سقوط بازار بورس تل‌آویو و افت قیمت شِکِل (واحد پول رژیم صهیونیستی) در برابر دلار را هم بایَد اضافه کرد؛ مواردی که پیامد همین اصلاحات مدنظر دولت است و بر وخامت اوضاع پیش روی دولت نتانیاهو می‌افزاید.

حالا نتانیاهو ۲ راه پیش رو دارد:

یا همین مسیر فعلی را ادامه دهد و تمام تلاش خود را برای تصویب نهایی لایحه اصلاحات قضایی به کار گیرد (فرآیندی که دولت فعلی آمریکا و اتحادیه اروپایی نیز با آن مخالفند) که در این صورت باید منتظر بحران‌های شدیدتر داخلی در جامعه اسرائیل باشیم یا اینکه برای فرار از بحران فعلی و چند پاره شدن داخل (یکی از اصلی‌ترین هشدارهای مخالفان این است که دولت نتانیاهو جامعه را چند پاره کرده است) قید کودتا علیه دیوان عالی را بزند که در این صورت احزاب مؤتلف با خود را که به هیچ وجه حاضر به پذیرش این عقب‌نشینی نیستند، از دست خواهد داد و با خروج آنها از ائتلاف، هم دولت و هم کنست مانند چند دوره پیاپی در گذشته منحل خواهند شد و این یعنی سقوط دولت نتانیاهو.

به نظر می‌رسد نتانیاهو راه اول را برگزیده است یا اساسا چاره‌ای جز این ندارد که آینده رژیم اشغالگر را فدای دولت خود کند!

تأملی در پس‌زمینه دیپلماتیک ناپدید شدن وزیر خارجه چین

آقای شین کجاست؟

نگاه

ناپدید شدن «شین گانگ» که تازه چند ماهی بود در سمت وزیر خارجه چین فعالیت خود را آغاز کرده بود، زمینه‌ساز داستان‌پردازی‌هایی هالیوودی در رسانه‌های شرکتی غرب به سبک ادبیات و سینمای جنگ سرد شده است.

همزمان با ناپدید شدن شین ۵۷ ساله در سمتی که به طور دقیق‌تر، مشاور امور ملی در شورای دولتی چین یا بدنه اجرایی حکومت خوانده می‌شود، تمام ارجاعات درباره او نیز از تارنمای وزارت خارجه چین پاک شده است. همچنین وانگ یی، دیپلمات باسابقه و صاحب پیشین این سمت تا اواخر سال میلادی گذشته (۲۰۲۲) به وزارت خارجه بازگشته است.

در همین حال رسانه‌های غربی تلاش می‌کنند این وضعیت را به منفی‌ترین شکل ممکن، همانند آنچه در سال‌های نخست حاکمیت کمونیست‌ها بر چین شاهد بوده‌ایم یا مشابه داستان‌هایی که غربی‌ها از کره‌شمالی در قالب یک «پاکسازی» حکومتی روایت می‌کنند، رمزگشایی کنند. با این حال مشخص است گمانه‌زنی‌ها از «سی‌ان‌ان» و «نیویورک‌تایمز» گرفته تا نشریات تایوانی، مبهم است. در واقع به نظر نمی‌رسد آنقدر که روایت‌های غربی از سرنوشت وزیر تازه برکنار شده خارجه چین بلاتکلیف است، خود او بلاتکلیف باشد.

آنها می‌خواهند با مطرح کردن گزینه‌هایی مثل دستگیری، اعدام و تبعید وزیر پیشین خارجه چین، از نظام حاکم بر این کشور تصویر یک رژیم مستبد بی‌رحم ارائه کنند، حال آنکه در آمریکا، اروپا و نظام‌های لیبرال اقماری‌شان نیز وقتی چهره‌های عمومی و سیاستمداران گرفتار رسوایی می‌شوند، ممکن است ترجیح دهند از رسانه‌ها دوری کنند. همچنین برخلاف تبلیغات شرق‌ستیزانه و مغرضانه آن طرفی‌ها، جامعه چین به خاطر سابقه فرهنگ کنفسیوسی و مراعات احترام شخصی و خانوادگی افراد، برخوردی بسیار اخلاقی‌تر نسبت به جوامع لیبرال با افرادی دارد که مرتکب خطا می‌شوند. بنابراین از دست دادن چهره عمومی حتی به دلیل جنایات جزئی بسیار آسان‌تر از آن است که در غرب رخ می‌دهد.

در موارد مشابه پیشین مثل بازداشت «جک ما» موسس شرکت علی بابا به خاطر تخلف مالی و شرکتی یا مخالف‌خوانی سیاسی «پنگ شوآی» قهرمان تنیس چین علیه مقامات پکن نیز رسانه‌های شرکتی غربی تلاش کرده بودند آنها را قربانیان تبخیر شده حزب کمونیست - به سبک آثار جرج اورول- معرفی کنند ولی بتدریج مشخص شد این افراد بدون سر و صدا، زندگی عادی خودشان را دارند. حال با رد داستان‌سرایی‌های تاریک دستگاه پروپاگاندای آمریکا درباره سرنوشت وزیر برکنار شده خارجه چین، می‌توان بر اساس واقعیات، وضعیت واقعی او را گمانه‌زنی کرد.

اولین گمانه‌ای که می‌توان مطرح کرد، این است که شین یک مهره بازی موقت در خصمانه‌ترین دوران روابط پکن و واشنگتن بوده که حال در دوره تنظیم مجدد روابط ۲ طرف، متعاقب سه‌گانه سفر رئیس سیا، وزیر خارجه دولت بایدن و رئیس صندوق فدرال آمریکا، مجددا جای خود را به سکاندار اصلی دیپلماسی چینی داده، یعنی وانگ ۶۹ ساله که از او به عنوان سفیر مقرب شی جین پینگ، رئیس‌جمهوری خلق چین یاد می‌شود و پیش از انتصاب شین گانگ به مدت یک دهه کامل سکان وزارت خارجه را در دست داشت؛ مردی که در دفتر سیاسی حزب قدرت واقعی را در تصمیم‌گیری‌ها درباره سیاست خارجی دارد. نشانه‌اش هم اینکه زمستان پارسال بعد از ترک ساختمان مدور مشهور محله چائویانگ پکن، بر بالاترین کرسی سیاست خارجی در ساختار تک‌حزبی چین تکیه زد؛ یعنی ریاست کمیسیون امور خارجه کمیته مرکزی حزب کمونیست!

شین علاوه بر اینکه از زیردستان وانگ بوده است، به طیف «گرگ‌های جنگجو» - نزدیک به نظامیان - در سیاست چین تعلق دارد که رویکردی کاملا خصمانه نسبت به غرب دارند. اصلا به همین دلیل او را به سفارت چین در واشنگتن فرستاده بودند.

اوج‌گیری وضعیت جنگ سرد میان آمریکا و چین بر سر تایوان یا هیستری ناشی از غائله بالن‌های جاسوسی در آسمان ایالات متحده طی یک سال اخیر مشخصه‌های غلبه گرگ‌ها بر دیپلماسی پکن بوده‌است. در مقابل وانگ در عین همه کاره بودن در دیپلماسی نوین چینی، یک دیپلمات ذاتی و فردی بسیار معتدل، خویشتن‌دار و آرام است که پکن در حال حاضر، برای بازگشت به دوره تنش‌زدایی از روابط با آمریکا بدان نیاز دارد. پکن نمی‌خواهد به دولت بایدن اجازه دهد با سوءاستفاده از غائله تایوان، ناتو را به سمت آسیای شرقی توسعه دهد و با محاصره حوزه اقیانوس هند و آرام در پیرامون چین، مقدمات جنگی کردن اوضاع در شرق دور را به منظور انحراف در تغییر روندهای اقتصاد بین‌الملل فراهم آورد. با این حال اگر دست فرمان محتاطانه وانگ جواب ندهد و آمریکا به شرارت‌هایش در شرق آسیا ادامه دهد، دیگر نمی‌توان با اطمینان گفت فرمان دیپلماسی چین در دست او باقی خواهد ماند. حتی شاید در آینده مجبور شویم به جای اینکه بپرسیم «آقای شین کجاست؟» این سوال را بپرسیم: «آقای وانگ کجاست؟»